

Vervolg van blz. 12

eetlust voor afval van keuken, maïs, rijst, bananenbladeren, enz... Aldus ontstond een bijdehandse mogelijkheid afval en plantaardige eiwitten om te zetten in dierlijke proteïnen.

Enkele keren per week wat afval in de vijver bood een schouwspel van gulzig snoepende en spartelende vissen.

Een put van 10 op 15 meter met een diepte van 1,5 meter, gevoed door licht stromend water, waaraan gelukkig geen gebrek in mid-denafrika, volstond om na korte tijd te beschikken over vis.

Volgens de rijkdom van het water en het toegediende afval produceerden 10 koppels tilapia na 1 jaar ± 1700 kg vis per hectare.

In 1958 bestonden in de Kasai-provincie alleen reeds 14.000 dergelijke visvijvers waarin de eigenaars volgens behoefte konden vissen met een hengel, schepnet of kruisnet.

Het idee nam steeds meer uitbreiding door de werking der visserijdiensten, invloed der missies en de grote maatschappijen, die zelf om hun personeel de nodige

proteïne te verschaffen, grote vijvers aangelegd hadden

WAARACHTIG WAPEN VOOR WERELDHULP

Naast de nagenoeg onbeperkte industriële bevissing in de natuurlijke bekkens waarvan de oeverbewoners beslist geen gebrek aan dierlijke eiwitten manifesteerden, werd aldus de landelijke bevolking een eenvoudig en vruchtbaar middel aan de hand gedaan om de hoedanigheid en de verscheidenheid van hun voeding en daarmee hun grondige lichamelijke conditie, te verbeteren.

Uiteraard deden de visserijdiensten met een beperkt aantal blanke personeelsleden, een gestadige en uitgebreide ondervinding op. In samenwerking met het inlanse kaderpersoneel werd in een korte tijd een machtig en betrekkelijk goedkoop instrument uitgebouwd dat de wereld als voorbeeld kan dienen voor de strijd tegen de honger in de onderontwikkelde gebieden.

L.A. INGHELBRECHT

In Kongo werd in 1952 de eerste visserijschool van Afrika geopend. Deze instelling verschaft de inlanders van alle gewesten in drie jaar onderwijs in de visserijtechniek en bijhorende vakken met het doel tot een rationele exploitatie te komen van het kapitaal vis.

(foto L.A. Inghelbrecht)

**REDERS en
VISSERS,
voor uw
SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING**
wendt U in volle
vertrouwen tot de
beroepsvereniging

HAND IN HAND

O. V. A. VISMIJN OOSTENDE Tel. 721.73

Halfjaarlijks overzicht van de Nieuwpoortse vissersvloot WONDERBARE SPROTVANGST GOEDE ZAAK VOOR DE KLEINE VAARTUIGEN

De Nieuwpoortse vloot en speciaal de kleine vaartuigen, hebben het nieuwe jaar ingezet met een massale aanvoer van verse sprot. Tijdens dit uitzonderlijk sprotseizoen boekte men aanvoeren gaande tot 150.000 kg per dag. Deze uitzonderlijke goede vangst bracht jammer genoeg niet de gewenste opbrengst daar de afzet niet evenredig kon gebeuren met de massale aanvoer. De rokerijen werkten op volle toeren en de conservenfabrieken konden de aanvoer niet « slikken »! De Rederscentrale kwam ter hulp en in samenwerking met het Ministerie van Economische Zaken werd in binnen- en buitenlandse vismeelfabrieken een afzetgebied gevonden. Deze oplossing lag meteen aan de basis van de zeer lage prijzen die toegekend werden, zodat naast prijzen van 2,5 F, 2 F en 1 F ook sprot verkocht werd aan 0,70 F. De keerzijde van de medaille was voor de sprotvissers toch een goede zaak, de steeds langdurige massale aanvoer had voor de kleinsten uit de vissersvloot een goede verdienste gebracht, iets wat in de laatste jaren niet kon gezegd worden.

OOK UITZONDERLIJKE VANGSTEN VAN TONG

In maart en april, hoe eigenaardig ook, werden langsheen de kuststrook (nl. op ongeveer 3 mijlen van de kust) gaande van de Franse grens tot Oostende, veel tong gevangen. Het waren de garnaalvissers die de eerste mooie vangsten van tong aanvoerden. De grotere vaartuigen lieten meteen hun « verre visgronden » in de steek om eveneens langs de kust de vangst op de tong te beoefenen.

« De kruik ging te water tot hij brak » en na twee maanden van uitzonderlijke tongvangsten was 't « liedje uit » met al de gevolgen die er aan verbonden waren. Het aanhoudend vissen langs de kust met grote vaartuigen uitgerust met allerlei materiaal en van diverse paardekracht kende weldra rampspoedige gevolgen voor de garnaalvissers. Het is immers op deze gronden dat de garnaalvissers hun bete brood verdienen tijdens de zomermaanden. De totaal « omwoelde » gronden brachten dit jaar geen oogst meer op met het gevolg dat de garnaalvisserij het gelag moet betalen. Nu de grote vaartuigen opnieuw de verre visgronden opzoeken, zitten de kleine met de gebroken potten!

INVOER VAN VREEMDE GARNAAL

Algemeen werd gehoopt dat ten gevolge van de kleine aanvoer van garnalen de prijs de hoogte zou in-

gaan en de zomerprijzen van 80-90 en zelfs 100 F het kg zou bereikt worden.

Door de massale invoer van vreemde garnaal uit Holland en uit Duitsland werd 'n prijzenprobleem geschapen. Deze vreemde garnaal, die afgezet wordt aan de helft van de kustgarnaal brengt aldus zijn weerslag. De garnaalverkopers kunnen zich niet permitteren alleen onze zeer smakelijke maar dure garnaal te verkopen indien andere concurrenten ingevoerde garnalen verkopen tegen veel goedkopere prijzen

DE MIDDENSLAGVISSERIJ HEEFT HET MOEILIJK

Wat de laatste maanden betreft was het voor de visvangers niet schitterend te noemen. Er kwam omzeggens geen of weinig vis van onze welgekende visgronden. De grotere vaartuigen gaan aldus verder afgelegen visgronden bezoeken zodat ook de kleinere visvangers verplicht zijn hetzelfde te doen. Voor deze laatste nachtans wordt het een moeilijk probleem gezien zij 15-20 en zelfs 25 uren moeten « lopen » vooraleer de visgronden te bereiken. Het gevolg daarvan is dat de prijzen, vooral van « rare » vis merklijk hoger komen te liggen en de tarbot 60-65 F kosten om niet te spreken van de tongen, waarvan de prijs dagelijks van 70 tot 90 F het kg reikt.

OP DE HANDELSHAVEN

De bedrijvigheid van de handelshaven beperkt zich tot het binnen komen van 6 zeeschepen, nl. 1 Engelse, 3 Nederlandse, 1 Spanjaard en 1 Belg. De aangevoerde waar bestond uit hout, bariet en erwten. Anderzijds kwamen 51 binnenlanders de haven aandoen. De opbrengst aan havenrechten bedroeg 17.270 F.

Laattijdige ontvangst van ons blad

De lezers of abonnés langs de kust welke ten laatste de vrijdagmorgen hun blad niet ontvangen, worden verzocht ons hiervan in kennis te stellen.

Het Nieuwsblad van de Kust gaat ten laatste om 15 uur ter post, tenzij een uitzonderlijk geval. Het Visserijblad, vakblad voor vissers, reders en handelaars wordt te 18 uur 's avonds gepost en zou normaal 's vrijdagmiddag in het binnenland en Nederland moeten ter bestemming zijn.